

Fijne zomer!

Stralend waagden zij de sprong

Er komen altijd een hoop emoties samen zo aan het eind van het schooljaar. In deze Vrije Mare vertellen leerlingen uit de zesdeklas hoe ze terugkijken op de fijne tijd die ze op onze school hebben gehad. Vandaag én in deze schoolkrant nemen ze van ons afscheid. Ook voor de ouders is dat even slikken. Maar de kinderen kijken ook vooruit, naar die grote en spannende stap naar de middelbare school. Inspelend op die symboliek koos de redactie voor een coverfoto van twee leerlingen uit de klas van Daniël en Melanie. Kijk ze stralend de sprong maken!

Wie ook sprongetjes gaan maken: de kroonkinderen uit de kleuterklas. Op kroonkinderendag, de laatste dag in de kleuterklas, zijn zij gekroond. Zittend op hun troon hebben deze oudste kleuters in de klas, samen met ouders – geluisterd naar een persoonlijk gedicht of spreuk van de juf of meester. De leerkracht probeert daarin altijd het kind te karakteriseren en een aanwijzing te verwerken voor de verdere ontwikkeling. Ook weer zo'n ontroerend en liefdevol tafereel voor ouders.

Na de zomer zullen deze kroonkinderen over de brug lopen, hun nieuwe juf of meester tegemoet. Op de Danslaan is dat juf Mireille, zij zwaaide vandaag de leerlingen van haar zesdeklas uit en begint na de zomer aan een nieuw rondje, een nieuw avontuur. Op de Monteverdi mag Esther de nieuwe eersteklassers verwelkomen en op de Lierstraat zijn dat Suzanne en Sander.

Sint Jan Met vuurkracht over water

Het Sint-Jansfeest op onze school, het midzomerfeest dat gevierd wordt in veel Europese landen, was dit keer net even anders. Tijdens dit laatste jaarfeest van het schooljaar, rond het moment van de zonnewende, springen we traditiegetrouw over het vuur. Dat vond de brandweer dit jaar niet zo'n goed idee. Als het element vuur in de vorm van warmte en droogte alomtegenwoordig is, het misschien een goed idee om het evenwicht iets te herstellen door het element water op te roepen – moet er ongeveer zijn gedacht. En zo werd het traditionele springen over het vuur dit keer ingewisseld voor water.

Op de foto's hiernaast is te zien: springen over water brengt ook een bepaalde spanning met zich mee. Een spanning die gelijkenis toont met het springen over vuur. De blikken in de ogen zijn bijna gelijk aan die op de beelden van vorig jaar.

Met Sint-Jan vieren we elk jaar de verbinding tussen mens en natuur en voelen de vuurkracht en moed in onszelf. De sprong – normaal dus vuur, dit jaar water – symboliseert de verbinding tussen de hemel en de aarde en doet een appel op de moed en ik-kracht die we in onszelf dragen.

Met het springen koop je een jaar gezondheid en geluk mee, wordt gezegd. En ook dat degene met wie je springt, altijd een belangrijke rol in je leven zal spelen.

Op de Kemphaan, waar het feest werd gevierd, was opnieuw te zien hoe de gemeenschap van de Vrijeschool Almere de afgelopen jaren is gegroeid. Op het veld was het een samenkomst, een reünie, van de drie stromen van de drie verschillende locaties. Het was echt een feestje!

Volgtip!

Deze foto werd gedeeld op onze nieuwe pagina. Volg jij ons al?

[instagram.com/vrijeschoolalmere](https://www.instagram.com/vrijeschoolalmere)

Column Marianne Beste ouders,

Met het einde van het schooljaar in zicht, maken we tijd om terug te blikken. Ieder kind vanaf de eerste klas krijgt een getuigschrift. Daarin wordt een mooie spiegeling zichtbaar van de groei van het kind in het afgelopen jaar. Wat zijn we trots!

In het getuigschrift staat hoe en wat het kind heeft geleerd. Ook is aandacht voor het kind als individu in de groep. Van de leerkracht krijgen de kinderen een persoonlijke tekening en een spreuk, passend bij het kind en de vertelstof van het afgelopen jaar. Deze beelden zijn bedoeld om datgene wat in het kind ontwikkeld is te spiegelen. Elk leerjaar heeft een specifiek thema. Door verhalen, symbolen en kunstzinnige activiteiten krijgen leerlingen de gelegenheid om hun innerlijke wereld te verkennen, hun waarden te voelen en een gevoel van verbondenheid met de wereld om hen heen te ervaren.

In de eerste jaren verkennen we bijvoorbeeld sprookjes en legenden, de wereld van letters en cijfers, en de natuur en de seizoenen. Deze thema's stimuleren niet alleen de taal- en rekenvaardigheden van het kind, maar ook hun verbeeldingskracht en hun vermogen om de schoonheid van de natuur te ervaren en te waarderen.

In de hogere klassen verdiepen we ons in oude beschavingen, mythologie, plantkunde, geometrie. Elk thema biedt unieke kansen voor het kind om hun kennis en vaardigheden uit te breiden en hun hart en ziel te verbinden met de verschillende vakgebieden. Ze krijgen de gelegenheid om zelfstandig onderzoek te doen, samen te werken en te laten zien wat de vertelstof hun persoonlijk brengt. De leerkrachten zien door de geschreven verhalen of gedichten, de presentaties, de schilderijen of een tekening in periodeschrift wat in het kind gebeurt. Door

het hoofd, het hart en de handen aan te spreken, werken we aan een evenwichtige ontwikkeling voor ieder kind.

We hopen dat jullie als ouders of verzorgers deze ontwikkeling ook zien en kunnen meebeleven via de beelden en spreuken in het getuigschrift. Nu de zomervakantie begint, hopen we ook dat jullie lekker de tijd kunnen nemen om samen (buiten) te zijn, kunnen genieten van de natuur en de mooie warme momenten met elkaar.

We wensen jullie en jullie gezin een fijne zomer vol warmte, geluk en aandacht voor elkaar.

Marianne van der Stok
directeur Vrijeschool Almere

Meester Daniël 'Zes jaar lang met deze geweldige kinderen, wat een voorrecht'

Zoals de zesdeklassers afscheid nemen van onze school, neemt meester Daniël afscheid van zijn zesde klas. "Wat een mooie mensen zijn het geworden."

Als leerkracht van een zesde klas zijn er een aantal gebeurtenissen in het jaar

waar je met spanning naar uit kijkt. Alles wat je doet, doe je met die klas voor het laatst. Het kamp spant toch wel de kroon. Een week samen optrekken, de hele dag met elkaar alles delen, laat opblijven, speurtochten en spellen in het bos, wat een geweldig avontuur!

Ik heb het voorrecht gehad dat ik zes jaar lang met deze geweldige kinderen en ouders heb mogen optrekken. Om dan samen een hele week bij elkaar te mogen zijn, voelde als de kers op de taart. We hadden een heerlijk outdoorkamp. Op een prachtige locatie in een bos van 23 hectare hebben wij samen geklommen, een escaperoom gedaan, elkaars haar gevlochten (zelfs ik moest eraan geloven) en ook allerlei creatieve dingen gedaan

zoals zelf verf maken van natuurlijke pigmenten en paracord armbanden maken.

Het zien van de kinderen samen, hoe ze elkaar vinden, hoe ze zich hebben ontwikkeld in die zes jaar en wat een mooie mensen het zijn geworden is het mooiste cadeau dat je als leerkracht kunt krijgen. Dat het niet altijd goed gaat is een gegeven, maar hoe ze het met elkaar oplossen, dat ze leren elkaars en hun eigen eigenaardigheden te accepteren en zelfs waarderen. Dat is waar je het als leerkracht voor doet en dat komt zo mooi tot uiting in zo'n week. Ik heb er ontzettend van genoten.

Juf Marjo

'Kinderen van nu zijn hetzelfde als vroeger, alleen wel mondiger'

Ze is al aardig op leeftijd maar nog altijd vol energie: kleuterjuf Marjo. Ze viel dit jaar vaak in op de Danslaan, de Lierstraat en de Monteverdistraat. De Vrije Mare was benieuwd: wat heeft zij in haar leven allemaal meegemaakt en hoe kijkt iemand met zoveel levenservaring naar onze school?

Het leven van Marjo (83) kent een hoop bijzondere momenten en wendingen. We kennen haar natuurlijk als kleuterjuf - een rol die ze op meerdere vrijescholen vervulde, maar wist je dat ze ooit begon in de balletwereld als choreograaf en dat ze haar eigen balletschool had? Daarnaast zat ze jaren in een theatergezelschap, ging om met allerlei beroemdheden en werkte in de Bijenkorf voordat ze kennismakte met de vrijeschool. Nu ze zelf voor de klas staat met kleine kinderen, is de voor de hand liggende vraag: hoe zag haar eigen jeugd eruit?

Marjo is geboren in 1940 in Hillegersberg, een dorp dat nu bij Rotterdam hoort. Toen ze de leeftijd had van de kinderen die ze nu in de klas heeft, was het 1944. Een oorlogsjaar. Met de hongerwinter en een vader die door de Duitsers te werk was gesteld in Leipzig, moet het voor het gezin een zware tijd zijn geweest. "Toch kijk ik terug op een fantastische jeugd", vertelt ze.

Naar welke school ging u zelf?

"Ik ben zelf naar een montessorischool gegaan. Maria Montessori was een fantastische vrouw. Laat ik dat even

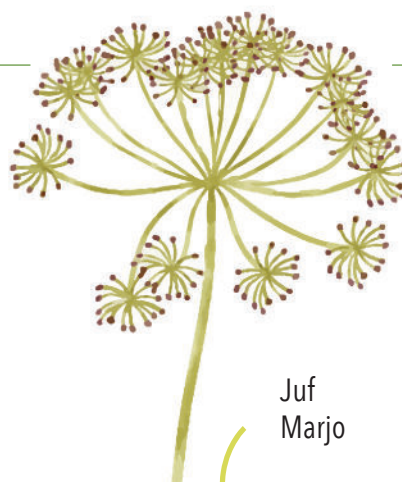
zeggen. Ik kreeg les van goede onderwijzers, maar er was ook een strenge juf. Ik kletste waarschijnlijk veel, dus dan kreeg je gewoon plakband op de mond. Ik was toen drie jaar. Zo ging dat vroeger."

Wat doet u zelf als het onrustig is in de klas?

Marjo tikt zachtjes op een metalen schaalpje. "Dan laat ik dit horen. En dat is echt wel heel mooi. Dan weten ze dat de juf iets moet zeggen. Dan zing ik een liedje of vertel ik een klein verhaal. Nou, dan gaat het weer een tijdje goed. Echt waar!" Toch hoeft het van Marjo niet altijd stil te zijn. Ze houdt wel van een beetje beweging. Ze vertelt bijvoorbeeld hoe ze kleuters in de lente laat veranderen in krokussen. "Dat komt nog uit mijn balletperiode. Ik maak toneelspelen over de natuur. Wat op dat moment speelt in het seizoen, dat neem ik mee in de klas."

Hoe bent u in de balletwereld beland?

"Mijn moeder heeft mij op 6-jarige leeftijd op ballet gedaan, want ze vond dat mijn motoriek niet zo goed was", lacht ze. "Ik ben haar daar nog altijd dankbaar voor, want daarna ben ik naar de balletschool gegaan en heb ik choreografie gedaan. Daar moest ik overigens net zo hard trainen hoor!" Marjo richtte uiteindelijk een eigen balletschool op in Rotterdam. Ook zat ze in een cabaretgroep. "De Drie Lutzen. Ik kreeg zangles van de blinde pianist Jules de Corte." Aan beide activiteiten kwam een eind toen ze filmmaker Jan Schaper ontmoette. Die vond dat ze zich

Juf Marjo

op haar acteertalent moest storten.

Hoe kwam u in aanraking met de vrijeschool?

"Ik ben op een gegeven moment bij de Bijenkorf gaan werken, ik kreeg daar een eigen afdeling die ik helemaal zelf mocht inrichten met kinderboeken. Ik kwam daardoor in contact met Marijke en Jean Louis Boele van Hensbroek, oprichters van uitgeverij Lemniscaat. Zij hadden hun kinderen op de vrijeschool en woonden ook in Rotterdam. Ik at daar veel, en ik zag hoe die kinderen werden opgevoed door die moeder en vader. Dat was fantastisch. En toen zei ze: je moet eens naar de vrijeschool in een klas gaan kijken."

En dat deed u, u bezocht de Vrije School Vredehof.

"En toen zag ik die vrijeschool en... ik heb altijd een hekel aan de lagere school gehad. En ik zag die school en dacht. Dit is het. Oh, wow. Het sloeg binnen als een bom! Zo kan het dus ook!, dacht

ik. Ik vond het geweldig. En ook die leraren, die hadden prachtige tekeningen gemaakt op het bord. En dan zag ik hoe Joop van den Heuvel met een spons heel langzaam van de zijkanten de tekening wegvaagde. Net of het gordijn dichtging. Ik was betóverd. Het was fantastisch."

En toen zette u de knop om?

"Ja. Toen ben ik een avondopleiding gaan doen aan de Haagse Vrije School. Daar kreeg ik les van leerkrachten die Rudolf Steiner nog hebben gekend. Ik kwam een tijdje als invaljuf voor de eerste klas te staan. Daarna volgde de kleuterklas."

U was liever kleuterjuf?

"Dat was voor mij ook een verrassing. Ik dacht: kleuters, daar heb ik echt helemaal geen zin in. En toen zeiden ze, ga jij maar eens kijken naar bij Hannie Rienks. Nou, ik wist niet wat ik zag! Zo prachtig, zo mooi. Later heeft ze mij nog begeleid."

Wat raakte u zo?

"Het was de manier waarop zij voor die klas stond. Met één gebaar kwamen die kinderen al. Die kinderen waren aan het spelen, ze waren aan het timmeren, ze waren aan het schilderen. Het was een atelier! Een werkplaats! Er werd ook muziek gemaakt. En dat wens ik op alle vrijescholen - dat er voor de kleuters weer een muzikaleerkracht komt."

Marjo was zo gegrepen, dat ze een verkorte opleiding deed aan de Vrije Pedagogische Academie in Zeist. In Amersfoort, waar ze nu nog steeds woont, richtte ze samen met een groepje een vrijeschool op en stond ze negen jaar voor de klas. Daarna werd ze docent op de avondopleiding voor kleuterleidsters in Zeist. Leuk detail: daar heeft ze juf Marja en Esther nog lesgegeven.

"En toen werd ik 65 en moest ik gewoon weg." Ze moest met pensioen, maar dat pensioen duurde niet lang omdat ze werd gevraagd om in te vallen. Nu, 20 jaar later, staat Marjo staat nog steeds voor de klas.

Bijzonder, in een tijd waarin veel wordt geklaagd over werkdruk.

"Nou, ik begrijp het. Net als die artsen die alles op moeten schrijven. Er komt heel veel bij kijken. Vroeger ging je na schooltijd naar huis. Dan ging je dingen voorbereiden voor de volgende dag, maar ook leuke dingen doen." Dat is dan ook haar advies aan jonge leerkrachten: dompel jezelf niet helemaal onder in de school. "Dan verlies je jezelf, en dan heb je geen krachten meer over om andere dingen te doen. Je moet energie overhouden om jezelf te vullen, laat ik het zo zeggen."

Wat is er nou toch zo kenmerkend aan een vrijekleuterklas?

"Dat kinderen vrij zijn, maar toch gestuurd. Het is niet een bende, dat moet het nooit worden. Je probeert als kleuterjuf het kind zoveel mee te geven dat die straks in de eerste klas zijn ontwikkelingsfases goed heeft doorlopen. Daar gaat het om. Als een kind te snel naar de eerste klas gaat, dan zijn er naderhand hiaten. Of kinderen vallen vaak uit omdat ze te moe zijn. Dat komt omdat er dan veel te veel wordt gevraagd van hun fysieke krachten." Ze heeft dat zelf weleens ervaren. "Ik doe veel met de kinderen en soms denk

ik: Hofhuis, nu moet je even ophouden, want ze moeten nu weer kunnen uitademen. Maar als een kind vraagt: juf, wordt mijn naam zo goed geschreven? Dan zeg ik: ja, prachtig. Bij een kind dat al wat verder is zeg ik: die letter mag nog een keertje, bij een ander kind komt dat later wel."

Die visie over schoolrijpheid is in al die jaren weinig veranderd. Zijn kinderen wel anders geworden?

"Kinderen zijn mondiger dan vroeger. Ik moest mijn mond houden als mijn opa en oma aan het woord waren. Verder zijn kinderen niet veel veranderd. De omgeving wel, en die omgeving komt binnen bij kinderen, daar kan je ze niet tegen beschermen. Je kan daar wel negatief over zijn, maar dat moet nou juist niet, want we leven in déze tijd, dus in deze tijd moet je positief zijn."

"Kinderen kunnen zich bijvoorbeeld zo verwonderen over wat ze op tv hebben gezien. Ze bootsen het ook na in de klas. Ik heb zelf ook kleinkinderen. Dat zijn hartstikke leuke kinderen en die kijken ook naar de televisie hoor. We leven nu eenmaal in deze tijd, hè? We moeten met deze tijd leren omgaan."

En gelukkig krijgen kinderen op school óók veel 'hart en handen' mee...

"We kijken naar de héle ontwikkeling van het kind. En ik zie toch wel mensen die de vrijeschool helemaal hebben doorlopen, dat dat toch wel hele leuke mensen zijn op deze aarde."

Op 21 juli wordt u 83 jaar. Blijft u nog beschikbaar om in te vallen op scholen?

"Er is een tekort aan leraren zoals je weet, en ik zet me graag in daar waar ze kampen met een dergelijk probleem. Als het aan mij ligt, ga ik door tot het moment dat iedereen het wel goed vindt zo."

Blogestafette

'Euritmie, graan dorsen? Mijn vriendinnen keken mij met grote ogen aan'

Rosa zette zich als puber met 'gezonde weerstand' af tegen de antroposofie. Toch kiest ze, net als haar moeder die haar destijds in Bussum op de vrijeschool deed, opnieuw voor de vrijeschool voor haar eigen kinderen, Ridder en Elin. Nu ze moeder is, heeft ze ontdekt hoezeer de antroposofie bij haar past. 'Dankjewel lieve mama, dat je de vrijeschool in mijn leven bracht.'

Als ik aan de antroposofie denk, denk ik meteen aan mijn moeder. Mijn moeder ademde antroposofie. Helaas is zij, in 2019, na een kort ziekbed overleden. Toen mij gevraagd werd het stokje voor deze Vrije Mare rubriek over te nemen, dacht ik dus meteen aan haar en dat dit een ode aan haar moest zijn.

Mijn moeder, Carin Buis, is degene geweest die de antroposofie en daarmee de vrijeschool in mijn leven heeft gebracht. Tijdens haar zwangerschap van mij ontmoette ze haar beste vriendin die haar vertelde over de vrijeschool en de antroposofie. Zodoende ging ik op mijn 4de naar de vrijeschool in Bussum en waren voor mij een seizoenstafel, euritmie, zuurdesembrood, wolletjes en bijenwas de normaalste zaak van de wereld.

Later heb ik een reguliere middelbare school gedaan omdat ik met 12 jaar nog niet rijp genoeg was om elke dag zelfstandig de reis van Laren naar Amsterdam te maken.

Op de middelbare school ontdekte ik hoe groot het verschil was. Als ik vriendinnen vertelde over euritmie, graan dorsen en een spinnewiel in de klas of dat ik de rekentafels had geleerd middels het jongleren met pittenzakjes, dan keken ze me, met grote ogen, verbaasd aan.

Eenmaal lekker aan het puberen heb ik me met gezonde weerstand goed afgezet tegen die antroposofie en alles wat ermee samengaat. Weg met die omhullende wolletjes. 'Alsjeblieft koop normaal brood mam!' en 'heb het please niet over moeder aarde en de kosmos waar mijn vriendinnen bij zijn'. (Dat laatste is niet helemaal gelukt, ik word nog steeds door ze geplaagd met die kosmos.)

Ik had graag de middelbare vrijeschool gedaan, desalniettemin ben ik blij dat ik ook het reguliere onderwijs heb meegemaakt. Het heeft mijn wereldbeeld verbreed en ik ben het vrijeschoolonderwijs enorm gaan waarderen. Vooral

toen ik zelf moeder werd, ontdekte ik hoezeer de antroposofie bij mij past. Waar ik als kind de antroposofie voornamelijk heb geleefd en beleefd werd ik als volwassene ook nieuwsgierig naar het achterliggende gedachtegoed.

Op mijn 28e werd ik voor het eerst moeder en voelt het alsof mijn antroposofische ontdekkingsreis van zelfkennis en kennis van de wereld is begonnen. De zaadjes die mijn moeder mijn hele jeugd en jongvolwassen leven heeft gezaaid, waren klaar om te gaan ontkiemen.

Inmiddels is onze oudste, Ridder, kroonkind en gaat na de zomer naar de 1ste klas op de Monteverdistraat. Onze jongste, Elin, gaat naar het antroposofische kinderdagverblijf de Lentemorgen. Ik geniet ervan om te zien hoe Ridder zijn zusje en zijn andere moeder meeneemt en vertrouwd maakt met alle liederen, jaarfeesten en gebruiken van de vrijeschool. Mijn vrouw, Anne, is niet opgegroeid met de antroposofie, maar is zich er tijdens de zwangerschap van ons eerste kind in gaan verdiepen. Dat zij zich hier zo voor open stelt en samen met mij op ontdekkingsreis is gegaan maakt me dankbaar en blij. Dat we samen mogen groeien geeft onze relatie een extra waardevolle verbinding.

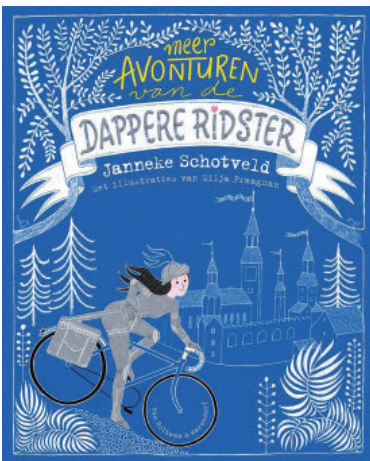
Dankjewel lieve mama dat jij in jouw jonge moederjaren zelf op ontdekkingsreis bent gegaan. Dat je gedurfd hebt het anders te doen dan je familie en omgeving. Dat je, ondanks de kritiek, bent blijven staan waar je voor stond. Dat je ons de antroposofie hebt voorgeleefd en dat je ons hebt laten opgroeien in de rijkdom van omhulling en bescherming, jaarfeesten en gemeenschapsvorming, in de natuur en met bewustzijn voor de natuur en met liefde voor onszelf en onze omgeving.

Over een metaalvissende mot die Vlinder heet (en twee andere heerlijke boeken voor de zomer)

De lange zomervakantie is de meest geschikte tijd om te ontspannen en van het mooie weer te genieten - maar vooral ook om heel veel te lezen en/of voor te lezen! Suzanne Jansen, juf van klas 2a en coördinator van de schoolbibliotheek, geeft weer hele fijne boekentips. "Ik wens jullie allemaal een heerlijke zomer vol met boeken en heel veel (voor)lezen toe!"

Boekje open

*Hoe ga ik open als een boek?
Ik wil mezelf eens lezen,
bladeren en kijken
hoeveel pagina's ik tel.
Of ik een sprookje ben
of meer een studieboek.
Zou ik mij kopen?
Lenen bij de bieb?
Alleen stiekem lezen
hoe ik afloop en zachtjes
terugzetten in de kast?*

Dappere ridster

Janneke Scholten

Van Janneke Scholten is een nieuw boek met avonturen van de dappere ridster uitgekomen: 'Meer avonturen van de dappere ridster'. De dappere ridster is een vrouwelijke ridder die altijd op haar fiets rijdt naar waar er hulp nodig is. Ze is ontstaan vanuit één van de sprookjes uit de sprookjesboeken van Janneke Scholten en ze zet alle gangbare ideeën over ridders en prinsessen op zijn kop. Mijn klas heeft vorig jaar enorm genoten van het eerste deel en de meeste

kinderen zelfs dit jaar nog (vanuit een stukje nostalgie) van het vervolg. De verhalen eindigen bijna altijd met het zinnetje: 'daarna steeg ze op haar fiets en ging op pad ...', waarna de klas standaard in koor de zin afmaakt '... want een ridster heeft altijd wat te doen'. Iedere keer weer een genietmoment van de juf! Al meerdere keren had ik de tip gekregen om De Grote Vriendelijke Podcast te luisteren waarin Jaap Friso en Bas Maliepaard allerlei kinderboeken bespreken en tips geven. Vanuit deze podcast en de Grote Vriendelijke 100 (een boekenlijst van de 100 meest gekozen kinderboeken) heb ik weer allerlei nieuwe boeken die ik deels gelezen heb en die deels nog op mijn leeslijst staan. De volgende twee boeken heb ik vanuit deze podcast gelezen:

Mot en de metaalvissers

Sanne Roosenboom

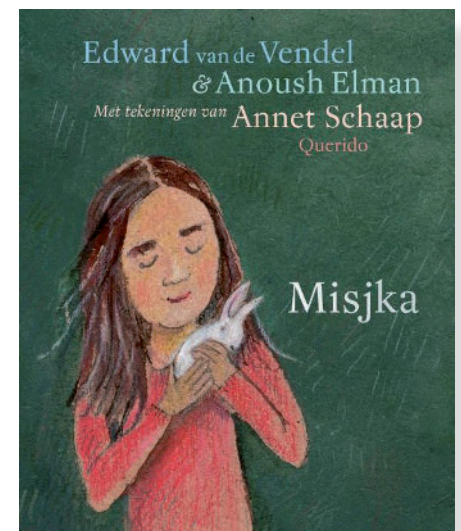
Het tweede boek is 'Mot en de metaalvissers' van Sanne Roosenboom (ook wel bekend van de serie Het ministerie van oplossingen). Dit boek gaat over Mot die eigenlijk Vlinder heet maar Mot genoemd wil worden want ze voelt zich geen vlinder. Ze heeft een lastige relatie met haar moeder want die is heel anders. Haar moeder geeft kleding- en make-upadvies aan mensen voor haar werk en Mot houdt meer van dingen die roestig zijn. In de zomervakantie koopt ze een magneet waar je mee kunt metaalvissen en dan vindt ze in het kanaal een kleine duikboot. En daar begint het avontuur! Benieuwd hoe het verder gaat? Ik raad

iedereen aan om dit boek te lezen. In de klas zitten we er middenin en de kinderen genieten met volle teugen. Dit was het voor deze keer. Ik wens iedereen een heerlijke zomer toe en vanaf volgend schooljaar weer meer boekentips!

Misjka

Edward van de Vendel

'Misjka' van Edward van de Vendel gaat over een meisje Roya die een aantal jaar geleden naar Nederland is gevlucht en met haar gezin nu een officiële verblijfstatus met huis in Nederland heeft gekregen. Ze krijgt dan een huisdier: een schattig, klein, wit konijntje Misjka. Aan de hand van wat er met dit konijntje gebeurt, krijgen de lezers ook te horen hoe de vlucht vanuit haar thuisland is geweest. Dit boek is makkelijk zelf te lezen (weinig woorden, korte zinnen, korte hoofdstukken) maar ook heel goed voor te lezen. Mijn klas heeft ervan genoten.

Klas 6a

'We hadden het erg naar ons zin'

Ook Jeslian, Nina, Jalaya uit klas 6A nemen afscheid van onze school. "In deze 8 jaren tijd hebben we heel veel plezier gehad", schrijven ze. "We beleefde veel avonturen en hadden het erg naar ons zin!" Het drietal heeft drie onderwerpen uitgekozen waar ze op willen terugblikken.

Ten eerste, het periodeonderwijs. Dat vonden ze 'superleuk'. "Als we een periode hadden, hadden we altijd wel leuke activiteiten. Het was niet alleen schrijven. Bij bouwkunde gingen we van klei baksteentjes maken en die lijmen voor een huisje, zo maakte we een huisje van klei."

Daarnaast zullen ze de jaarfeesten blijven herinneren. Het Michaelsfeest bijvoorbeeld. "Op het strand maakten we draken in het zand, tijdens de pauzes aten we dan altijd appelflappen. Daarna gingen we de draken van andere klassen bekijken. Aan het einde van de dag kwamen we op school aan en aten we drakensoep met drakenbrood, daarna maakte we een tekening van een draak."

Sint-Jan vonden ze 'ook echt mega gezellig'. "Als we op school waren maakte we kransen van riet, gras en bloemen. Later op de dag moesten we ons allemaal verzamelen bij de Kempphaan, met lekkere hapjes en onze kransen die we op school hadden gemaakt. Iedereen zat gezellig met elkaar te eten en te spelen. Daarna sprongen we in tweetallen over het vuur en dat ging helemaal door tot alle klassen geweest waren."

Tot slot schrijven ze: "We kijken met veel plezier terug op onze basisschooltijd. Groetjes van klas 6!"

Klas 6b

'Ik ga deze klas super erg missen'

Ook met Kaj en Lisa uit 6B blikken we terug op hun schooltijd.

Kaj en Lisa kwamen als kleuter op onze vrijeschool. Kaj bij juf Jeanette, Lisa bij juf Anneke. Ze herinneren zich vooral de werkjes die ze daar maakten. "Ik vond dat superleuk om te doen", schrijft Lisa. Ze kwamen samen in de eersteklas van juf Mireille en meester Sander. Kaj kan zich nog goed herinneren dat ze de letters leerden. "Ik had al veel vrienden in de eerste, wat ik superfijn vond", schrijft Lisa. "In de eerste hadden we veel nieuwe dingen geleerd. Klokkijken

was best lastig maar na een paar weken ging het best wel goed." De jaren daarna bleef Mireille verbonden aan de klas. Naast haar stonden achtereenvolgens Karina, Floor, Melanie, Anna, Renske en Anouk.

Kaj en Lisa hebben mooie herinneringen aan het toneelstuk over Joris en de draak in de tweede klas. Ook noemen ze het handwerken. "We gingen in de derde mutsen breien. Dat ging erg snel en ik had de muts ook snel af", vertelt Anna. Kaj: "We zouden van juf Floor ijs krijgen als iedereen de muts af had, maar volgens mij was ze dat vergeten."

In de 4de klas was er 'best veel ruzie', zegt Lisa. "Dat was erg vervelend." Gelukkig waren er ook wel leuke

Tafels leren met spijkerplankjes: 'Het lijkt wel kunst'

De tafels leren, veel ouders zullen zich herinneren dat dit vooral stampen en stampen was. Juf Liselore van klas 2B laat zien hoe je hier ook plezier aan kunt beleven.

Vorige week heeft zij tijdens de rekenperiode spijkerplankjes gemaakt om de tafels te oefenen. "Als je de tafels in een cirkel zet, ontstaan er figuren. Dus met een touwtje ga je alle uitkomsten van een tafel langs en ontdekken de kinderen deze vormen en de schoonheid die in deze tafels besloten ligt. We hebben het eerst in een grote kring met touw laten ontstaan en een van de kinderen riep toen: het lijkt wel kunst!" Een hele mooie andere manier om tafels te verkennen. "Daar hebben we veel plezier aan beleefd."

momenten. "Die waren dan ook echt gezellig. We hadden ook een toneelstuk over Loki en Thor."

De 5de was 'superleuk' met juf Anouk en later juf Anna, meldt Lisa verder. "We gingen ook nog twee dagen op kamp en dat was superleuk en gezellig." Kaj zegt ook: "Het was echt supergezellig." Op kamp hoorden ze dat juf Anna wegging en dat ze juf Renske zouden krijgen. "De zesde was een leuk en gezellig laatste jaar", vindt Lisa. "Het leukste dat ik in de klas vond was de gezelligheid en gewoon het kletsen." Kaj zegt precies hetzelfde. Hij vond ook de drukte in de klas leuk. Kaj en Lisa vertellen dat ze na de zomervakantie naar de Meergronden gaan. Lisa: "Ik ga deze klas super erg missen."

Helga van Muijen 'Vakantie is ideale periode om te werken aan sociale vaardigheden'

Helga van Muijen werkte tot haar pensioen eind 2021 als IB'er op de Vrijeschool Almere. Nu heeft ze een eigen rubriek over opvoeding.

Het onderwerp 'schermtijd' is verbonden met de vraag 'hoe gaan we als opvoeders om met het gebruik van social media?' Daarbij hoort de kadering 'passend bij de ontwikkelingsfase van mijn kind'. Dat geeft al een behoorlijke nuancering en uitdaging. Op school wordt aan de leerlingen van de bovenbouw (klas 4, 5 en 6) het vak mediawijsheid gegeven om ze 'digitale geletterdheid' mee te geven en ze te trainen in betrouwbaar brononderzoek.

Ouders en opvoeders hebben daarnaast een eigen invulling van het begrip mediawijsheid en de tijd die hun kinderen daar besteden aan een scherm. In de klas hebben kinderen natuurlijk ongeveer dezelfde leeftijd, in gezinnen meestal niet waardoor de regels per kind daarom anders kunnen zijn. Net zoals de regels rond bedtijd.

Wat is wijsheid? We kunnen deze vraag vanuit verschillende invalshoeken bekijken. Als we kijken naar het gebruik vanuit het 'gemaksperspectief', dan kun je ervoor kiezen om je kind een mobiele telefoon te geven. Bijvoorbeeld vanaf de bovenbouw omdat het kind dan altijd bereikbaar is en altijd contact kan opnemen met thuis, ingeval van calamiteit. Dat kan rust geven. Zeker als je kind op gegeven moment zelfstandig naar school gaat. Ook kan de iPad dienen om ze even rustig te houden en te vermaken. Afgebakende momenten die veel ouders wel zullen herkennen. Het gaat hierbij om een bewuste keuze van ouders hoe de voorhanden media in te zetten. Dat is ook 'mediawijsheid'.

Als we kijken vanuit het 'gezondheidsperspectief', dan is er veel literatuur voorhanden die zeggen dat het gebruik van sociale media voor jongeren vele nadelen kent en bij veelvuldig gebruik ronduit slecht is voor de verdere gezonde ontwikkeling, tot verslaving aan toe. Boeken die hier dieper op ingaan zijn 'Gezond opgroeien in een digitale mediawereld' van (antroposofisch) kinderarts Michaela Glöckler en 'Beeldschermdenken' van (antroposofisch) kinderarts Edmond Schoorel.

Als opvoeders zijn wij bezig onze kinderen op te voeden tot zelfbewuste, kritische, empathische, creatieve jonge mensen die hun plek zullen gaan innemen in een wereld die tegen die tijd er alweer heel anders uit zal zien dan nu. In dat opzicht is het interessant wat het 'World Economic Forum' zegt over vaardigheden voor de 21ste eeuw die hiervoor van belang zijn. Ze onderscheiden daarin drie categorieën: 1) alledaagse vaardigheden, 2) competenties en 3) karakterkwaliteiten. Bij die laatste, karakterkwaliteiten, gaat het om kwaliteiten als nieuwsgierigheid, initiatief nemen, kunnen doorzetten, je kunnen aanpassen, de leiding kunnen nemen en je bewust zijn van sociale en culturele aspecten in de samenleving. Sociale vaardigheden dus, die je met name leert in de sociale omgang thuis, op school, op straat en tijdens sporten. De thuissituatie is samen met de schoolsituatie de grote oefenplaats hiervoor. En de vakantieperiode is een ideale setting om samen met je kinderen hieraan te werken. Geen internet nodig...

Graag ontvang ik reacties of vragen van jullie! Het onderwerp 'zakgeld' is volgende keer aan de beurt.

Helga van Muijen
vrijemare@vrijeschool-almere.nl

Redactie:
Michiel de Vries

Vormgeving:
Maaike Isaacs

vrijemare@vrijeschool-almere.nl

**VRIJESCHOOL
ALMERE**